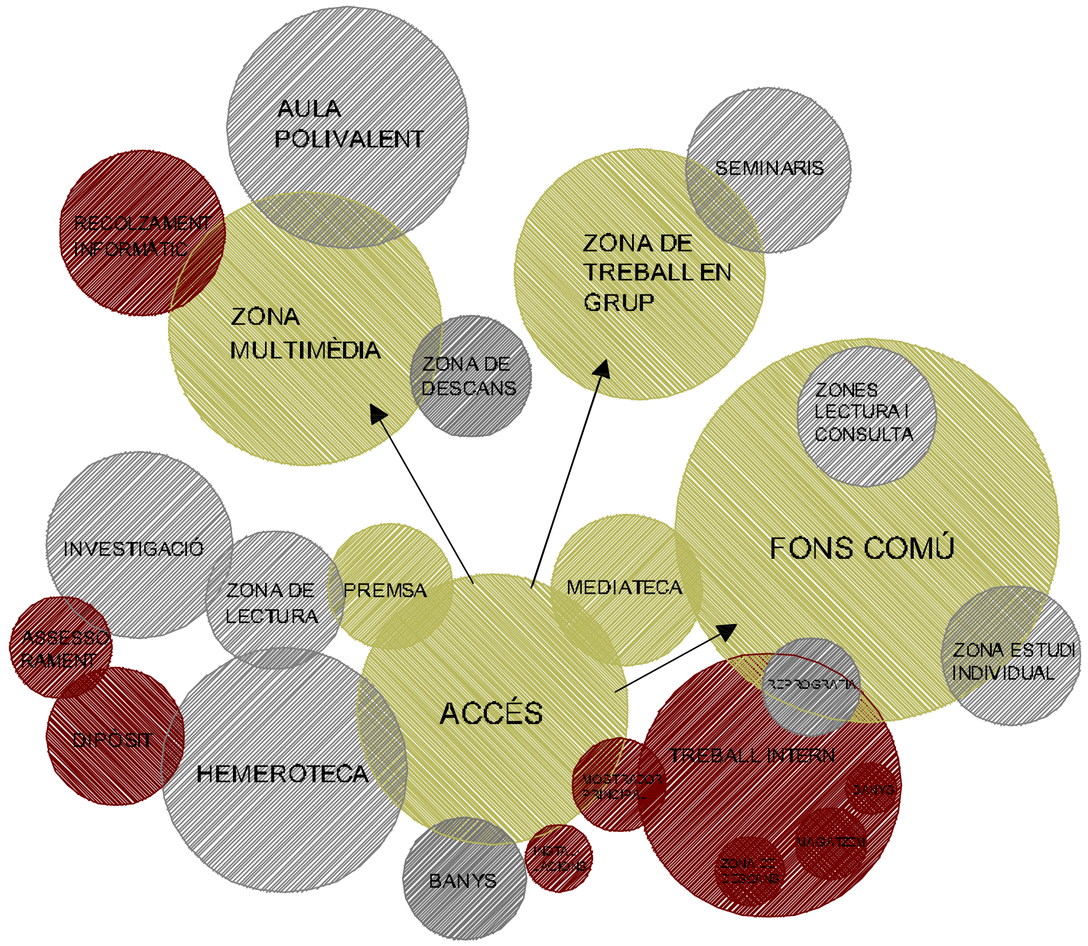

ORGANIGRAMA FUNCIONAL DEL C.R.A.I.

EL NOU CONCEPTE DE BIBLIOTECA: EL CRAI

Definirem el CRAI (Centre de Recursos per a l'Aprenentatge i la Investigació) com a un nou model de biblioteca on el centre no és el llibre sinó l'usuari. Un espai dinàmic, flexible i adaptat a les noves tecnologies, on s'integren tots els serveis i recursos que estudiants i professors poden necessitar.

Cal proporcionar espais còmodes i agradables per al recolliment, l'estudi i el coneixement com per l'oci. El centre ha de ser un espai públic viu i actiu.
Tot i que cada cop més la informació deixa de ser quelcom físic per convertir-se en dades informàtiques, l'edifici que engloba aquest coneixement no pot ser virtual, representa el coneixement i la cultura. En el coneixement de l'arquitectura i les arts gràfiques aquest fet es fa més evident ja que la majoria de coneixement encara es materialitza en documents físics.

Aquest centre serà un equipament públic, propietat i administrat per la Universitat Politècnica de Catalunya, poguent ser utilitzat per persones alienes a la Universitat.

En aquest diagrama veiem els espais principals del CRAI i les relacions entre ells.

Els dos espais principals són el fons general i l'àrea de recerca i investigació, cadascuna amb els seus espais annexes (zona de lectura, informació especialitzada, arxiu documental...)

La sala d'actes representa un volum diferenciat i per tal de resoldre la seva ubicació s'han tingut en compte els seus requeriments acústics i lumínics, que no seran els mateixos que els de la resta del CRAI

La separació entre les diferents zones s'ha intentat fer majoritàriament utilitzant el mobiliari
Al haber-hi un sol punt d'accés i de control s'optimitzen las tasques del personal bibliotecari, es facilita el control a tots els espais.

S'ha donat especial importància a la transparència, la relació interior-exterior, l'espai d'accés. A l'interior predomina la visió dels diferents àmbits. La organització dels espais respon a unes necessitats en constant canvi.
S'exigeix una distribució que faciliti la orientació, claredat d'itineraris.
Les exigències de flexibilitat, imposades per las possibles variacions, tant en el nombre d'usuaris com en las seves necessitats, reclamen una tipologia estructurada amb menor rigidesa.
Els projectes basats en programes massa concrets dónen com a resultat models rígids.
Organització de les circulacions verticals i horitzontals que alliberin uns espais de fácil adaptació als diferents usos.
Espais de treball i consulta pensats com a naus diàfanes dotades d'una xarxa d'instal·lacions de facil accés i diverses possibilitats.

ESPAI EXTERIOR O CIRCULACIONS

La posició i forma dels dos volums que conformen l'edifici, a més de dominar la topografia, genera uns espais recollits entre la l'edificació existent i el nou volum. Es tracta d'espais sense un ús determinant per tal d'establir relació entre la universitat, la ciutat i els usuaris del CRAI.

L'accés a l'edifici es realitza a través de l'eix que uneix perpendicularment l'escola d'arquitectura amb l'avinguda del carril amb dues entrades, des del carrer i des de l'espai lliure que resta entre el CRAI i l'actual edifici universitari.

Cal relacionar l'espai exterior amb l'interior per tal que es puguin realitzar activitats paral·leles, elements de mobiliari urbà que configurin una zona de descans i de relació, aparcaments, espai de joc, zones verdes...

zones d'aparcament
espais verds
zones de circulació perdrat
circulacions principals

VOLUMETRIA

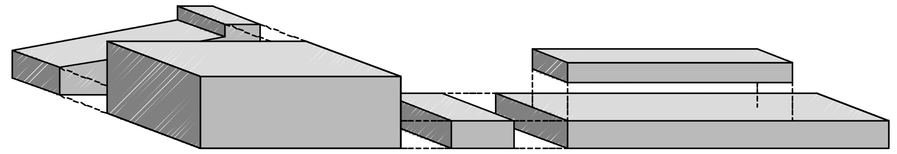

L'edifici s'articula a partir d'una sèrie de volums interconnectats.La posició de cadascun d'ells i la manera com es relacionen té a veure amb las funcions que s'hi desenvolupen.
El cos que actúa com a articulació és el nucli d'accés, on dónen el mostrador principal, els serveis i els nuclis de comunicació vertical.
El fet que l'accés i les comunicacions verticals estiguin al centre de gravetat fa que els recorreguts es redueixin al mínim.
S'ha intentat que aquest espai tingui una ubicació i una estructura que faciliti la interpretació dels diferents espais i la orientació dels usuaris.

UBICACIÓ DELS USOS

Podem classificar els espais segons el grau d'intensitat de las activitats que s'hi desenvolupen.

Els usos més públics i que atrauen una quantitat més elevada d'usuaris es situen a la Planta Baixa, propers a l'accés i molt més vinculats a l'espai públic.
Conforme ens allunyem d'aquesta zona trobem els usos més restringits de la biblioteca o que requereixen un ambient més tranquil i silenciós.

OCUPACIÓ I CIRCULACIONS

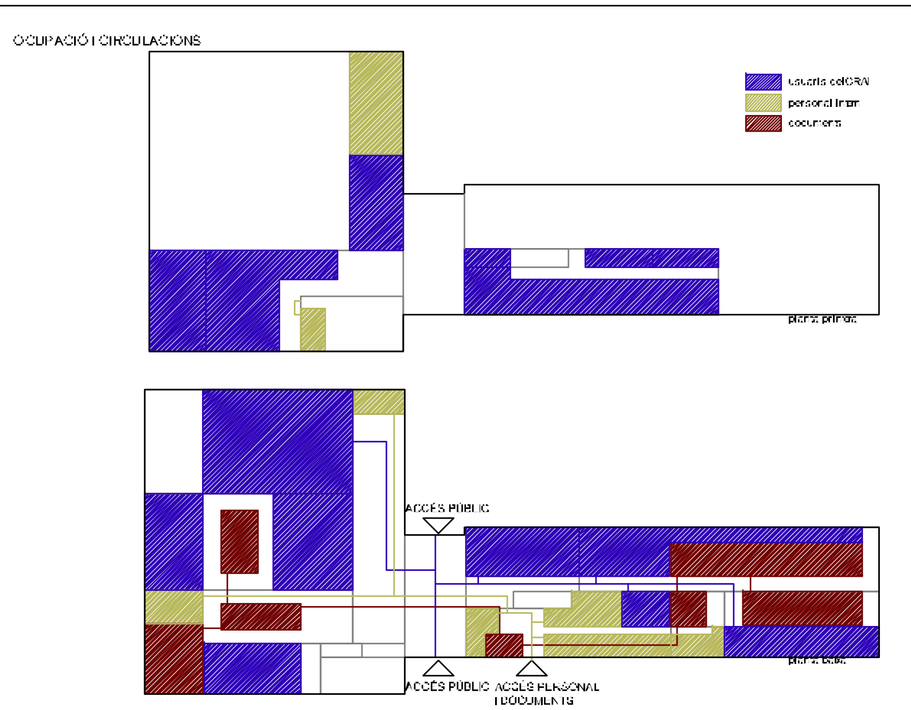

L'agrupació dels serviais, las zones de treball intern i els nuclis de comunicació vertical, que conformen els espais més rígids del projecte, permet alliberar la resta dels espais.
Les plantes són nivells continus, sense rampes ni escales per tal de facilitar la mobilitat dels equipaments i dels usuaris.
S'ha previst que las diferents circulacions entre personal, públic i documents es realitzin sense entorpir-se els uns amb els altres. Així, las zones on s'emmagatzema i s'exposa el material documental es troben relacionades entre si i es disposa d'un accés secundari per a l'entrada de documents i del personal intern.

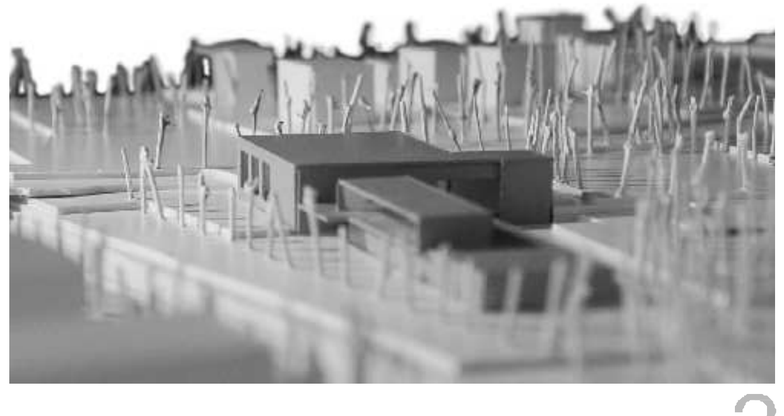

C.R.A.I. al Campus Metropolità d'Arquitectura del Vallès